

A.Π. Π.Ι.Σ.: 1648/13.6.2023

ΑΠΟ: U.E.M.S.

Προς : την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Mrs Stella Kyriakides, Commissioner for Health & Food Safety

Mr John Ryan, Deputy Director General for Health (DG SANTE)

Mrs Marina Zanchi, Director of the Health and Digital Executive Agency (HaDEA)

Dr Isabel de la Mata, Principal Advisor on Health and Crisis Management (DG SANTE)

European Parliament

Μέλη της Υποεπιτροπής Δημόσιας Υγείας (SANT), Υπουργεία Υγείας των Κρατών Μελών

Αξιότιμε Κύριε, Αξιότιμη Κυρία,

Η πανδημία COVID-19 έχει ασκήσει παγκοσμίως σημαντική πίεση σε όλους τους επαγγελματίες που εργάζονται στα εθνικά συστήματα υγείας. Έχει επιβάλει αναγκαίες ad hoc προσαρμογές κάθε είδους στην επαγγελματική λειτουργία. Έγιναν προσαρμογές σε όλα τα επίπεδα περίθαλψης, από πανεπιστημιακά και μεγάλα ιδιωτικά νοσοκομεία σε μεγάλες πόλεις έως στα μικρότερα ιατρεία σε απομακρυσμένες τοποθεσίες σε αυτό που συχνά αναφέρεται ως «ιδιωτικό ιατρείο». Αλλά έδειξε επίσης ξεκάθαρα ότι η ίδια προσδοκία για τη συνέχιση παροχής υψηλής ποιότητας ιατρικής περίθαλψης και εκπαίδευσης στηρίχτηκε στους ώμους των επαγγελματιών που εργάζονταν μεμονωμένα ή σε μικρότερες ομάδες όπως και σε αυτούς των μεγάλων ιδρυμάτων με τα καλά ανεπτυγμένα λογισμικά και το προσωπικό τους. Πολλές φορές, αυτά τα μικρότερα σχήματα έχουν λειτουργήσει ως φύλακες πύλης για τα μεγαλύτερα νοσοκομεία για να τα προστατεύσουν από την κατάρρευση κάτω από έναν τεράστιο όγκο εργασίας.

Οι επαγγελματίες των μεγάλων νοσοκομειακών εγκαταστάσεων μπορούν κυρίως να βασίζονται σε εγκαταστάσεις και δίκτυα τα οποία είναι ενσωματωμένα. Ωστόσο, οι γιατροί που εργάζονται ως ιδιώτες μεμονωμένα ή σε μικρές μονάδες αντιμετωπίζουν ένα μεγάλο κενό υποστήριξης. Αντιμέτωπισαν την ανάγκη για ενημερωμένη εκπαίδευση, υλικοτεχνικές προσαρμογές και κατά καιρούς βασικά προστατευτικά υλικά. Η UEMS έχει συνειδητοποιήσει αυτήν την εξαιρετικά προβληματική κατάσταση. Προσπαθώντας όμως να δώσει την απαραίτητη προσοχή σε αυτό το πεδίο ενδιαφέροντος, η UEMS παρατήρησε επίσης ότι ο ίδιος ο όρος «ιδιωτική πρακτική» καλύπτει μια σειρά από διαφορετικές καταστάσεις επαγγελματικής λειτουργίας για ιατρούς σε διαφορετικές περιοχές και νομικά πλαίσια. Η UEMS αποφάσισε να διεξαγάγει μία έρευνα χρησιμοποιώντας αυτόν τον όρο «ιδιωτική πρακτική» αναφερόμενη σε ιατρικές επαγγελματικές δραστηριότητες εκτός νοσηλευτικών ιδρυμάτων όπως πανεπιστημιακά νοσοκομεία, μεγάλα γενικά νοσοκομεία, δημόσια ή ιδιωτικά, ιατρεία GP και κλινικές πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Η έρευνα επικεντρώθηκε σε συγκεκριμένα προβλήματα που σχετίζονται με τον COVID-19, αλλά ταυτόχρονα κάλυψε και μακροχρόνια ζητήματα. Αυτή η έρευνα έφερε απαντήσεις από όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες. Ωστόσο, αναγνωρίζεται ότι τα εθνικά συστήματα διαφέρουν, επομένως τα αποτελέσματα της έρευνας ενδέχεται να μην ισχύουν στον ίδιο βαθμό σε κάθε χώρα.

Οι Ευρωπαϊκές Ιατρικές Οργανώσεις που συνυπογράφουν το κείμενο παρουσιάζουν ακολούθως τα κυριότερα συμπεράσματα.

Προβλήματα πριν την περίοδο της πανδημίας COVID-19

Η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων (>90 %) δήλωσε ότι υπάρχει έλλειψη χρηματοδότησης για ιδιώτες ιατρούς, είτε από το κράτος, είτε από την ΕΕ, για την εγκατάσταση του απαραίτητου εξοπλισμού ιατρείου ή την απόκτηση εξειδικευμένου εξοπλισμού. Οι γιατροί στο ιδιωτικό ιατρείο είναι υψηλά εκπαιδευμένοι και καταρτισμένοι, συνήθως λαμβάνουν μέρος σε επιστημονικές εκδηλώσεις και διατηρούνται επιστημονικά

ενημερωμένοι. Δεδομένου ότι οι περισσότεροι γιατροί, ανεξάρτητα από το ιατρείο, δεν επωφελούνται από επαρκή οικονομική υποστήριξη για συνδρομές, έξοδα ταξιδιού ή διαμονής, πρέπει να καλύψουν το κόστος αυτών των εξόδων με δικά τους μέσα. Επιπλέον, βιώνουν έλλειψη οικονομικής υποστήριξης για παρακολούθηση επιστημονικών εκδηλώσεων, για απώλεια εισοδήματος κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης τους. Υποτροφίες για ιδιωτικούς ιατρούς σχεδόν δεν υπάρχουν λόγω έλλειψης νομικού πλαισίου ή κανονισμών. Αυτό αποτρέπει την υπο-εξειδίκευσή τους σε δημόσια ή πανεπιστημιακά νοσοκομεία. Ως εκ τούτου, οι υποτροφίες πηγαίνουν κυρίως σε ιατρούς που σχετίζονται με νοσοκομεία, ενώ οι υποψήφιοι που ασκούν ιδιωτικά το επάγγελμα αντιμετωπίζουν ως επί το πλείστον τεράστιες δυσκολίες στην εύρεση ενός εκπαιδευτικού κέντρου.

Προβλήματα σχετικά με την πανδημία COVID-19

Ειδικότερα, στην αρχή της πανδημίας, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων αντιμετώπισε τουλάχιστον προσωρινά επιβληθέντες περιορισμούς. Αυτό οφειλόταν εν μέρει στους επίσημους κανονισμούς, εν μέρει στην έλλειψη υλικών ατομικής προστασίας και στις απαραίτητες προσαρμογές ασφαλείας στις ρυθμίσεις των εξεταστηρίων. Όλες οι ειδικότητες παρατήρησαν σημαντική μείωση της δραστηριότητας, ιδίως στις χειρουργικές ειδικότητες (>80 %).

Οι ερωτηθέντες ανέφεραν ότι επηρεάστηκε αρνητικά η φροντίδα του ασθενούς λόγω της λιγότερης δια ζώσης επαφής, της δυσφορίας που αισθάνθηκε κατά τη διάρκεια ιατρικών ραντεβού μέσω βιντεοκλήσεων, του πιο περιορισμένου χρόνου για να αφιερωθεί σε έναν συγκεκριμένο ασθενή. Τα πρωτόκολλα COVID οδήγησαν σε αναβολή διαγνώσεων. Αυτό προφανώς οδήγησε σε αύξηση της σοβαρότητας της κλινικής κατάστασης ασθενών και προφανώς σε πιο ακριβές θεραπείες. Σαφώς, οι γιατροί δεν μπορούσαν να αφιερώσουν χρόνο

στην προληπτική ιατρική η οποία είναι «η χαμένη της υπόθεσης». Οι Ευρωπαϊκοί Ιατρικοί Οργανισμοί υπογραμμίζουν ότι όλοι οι γιατροί απαιτούν κατάλληλες συνθήκες εργασίας για να παρέχουν κατάλληλη και υψηλής ποιότητας περίθαλψη.

Ως εκ τούτου, τονίζουμε την ανάγκη:

- να προσφέρουμε ευκαιρίες κατάρτισης, όπως προγράμματα ειδικότητας,
- να συμμετέχουμε σε ομαδικές μελέτες και κλινικές δοκιμές,
- να έχουμε πρόσβαση σε προγράμματα εξειδίκευσης σε κέντρα κατάρτισης,
- να λαμβάνουμε υποστήριξη από τις αρχές παρέχοντας δωρεάν πρόσβαση σε αρκετές επιστημονικές εκδηλώσεις Συνεχιζόμενης Ιατρικής Εκπαίδευσης/Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Ανάπτυξης (CME/CPD) προκειμένου να διασφαλίσουμε επαρκείς ευκαιρίες για να διατηρήσει κάποιος την απαραίτητη πιστοποίηση.

Οι ερωτηθέντες στην έρευνα UEMS τόνισαν επίσης ότι η τηλεϊατρική χρειάζεται ένα σταθερά σχεδιασμένο νομικό πλαίσιο. Πέρα από κάθε αμφιβολία, έχει συμβάλει στη διασφάλιση της σχέσης ασθενούς-γιατρού, αλλά ποτέ δεν θα φτάσει την ίδια ποιότητα που έχει η δια ζώσης επαφή. Ως εκ τούτου, οι ερωτηθέντες ζητούν από τις αρχές:

- επαρκείς συνθήκες εργασίας για την τηλεϊατρική και την εφαρμογή της, και
- τεχνική υποστήριξη σε θέματα που σχετίζονται με την πληροφορική, π.χ. εφαρμογές λογισμικού.

Ύστερα από τα συμπεράσματα και τις προτάσεις από τους ερωτηθέντες της έρευνας της UEMS, οι Ευρωπαϊκές Ιατρικές Οργανώσεις οι οποίες συνυπογράφουν αυτή την επιστολή παρακαλούν για τη βοήθειά σας ούτως ώστε να βρεθεί μία εποικοδομητική λύση σε αυτά τα προβλήματα.

Είναι πιθανό ότι μία δια ζώσης συνάντηση μπορεί να συμβάλει σε περαιτέρω διευκρινίσεις γι' αυτά τα θέματα και να οδηγήσει σε συζητήσεις και προτάσεις για πιθανές παρεμβάσεις.

Αναμένοντας την απάντησή σας,

Με τιμή,

| | |
|---|--|
| Prof. Vassilios Papalois, Πρόεδρος UEMS | Dr José Santos, Πρόεδρος CEOM |
| Dr Erich-Theo Merholz, Πρόεδρος AEMH | CPME: Dr Christiaans Keijzer, Πρόεδρος |
| EMSA: Ms Lara Press, Γεν. Γραμματέας | Matthias Körner, Πρόεδρος EJD |
| Dr Joao de Deus, Πρόεδρος FEMS | Dr Tiago Villanueva, Πρόεδρος UEMO |